

AKTUÁLNY STAV PRÁVA DUŠEVNÉHO VLASTNÍCTVA NA SLOVENSKU A JEHO ĎALŠIA PERSPEKTÍVA

SILVIA LATTOVÁ

Právnická fakulta, Masarykova univerzita

Abstract in original language

Autorka sa v príspevku venuje aktuálnemu stavu autorského práva v Slovenskej republike, ako aj pripravovanému návrhu zmeny zákona č. 618/2003 Z. z. autorského zákona, pričom podstatnou navrhovanou zmenou je, aby licenčná zmluva, pokiaľ bude uzatváraná ako nevýhradná, mohla byť uzatvorená aj inak ako v písomnej forme.

Key words in original language

Pripravovaná novela Autorského zákona, licenčná zmluva, písomnosť licenčnej zmluvy, shrink-wrap licencia, click-wrap licencia.

Abstract

In my contribution I would like to pay attention to the actual status of the copyright law in Slovak republic, as well as the proposition of the amendment to the code No. 618/2003 coll. Copyright act, while the most important change is the change of the provision stated, that the license contract could be concluded also not in written, if the license contract would be concluded as non exclusive.

Key words

Proposed amendment of the Copyright Act, license contract, written license contract, shrink-wrap license, click-wrap license.

1. ÚVOD

V mojom príspevku sa chcem venovať právu duševného vlastníctva na Slovensku, najmä vývoju a ďalšej perspektíve autorského práva na Slovensku a pripravovanej novele Autorského zákona. Návrh skupiny poslancov na zmenu Autorského zákona je podľa môjho názoru významným krokom smerujúcim k zmene platného stavu v dôležitej otázke a k prispôbeniu ustanovení Autorského zákona technologickému vývoju posledných rokov.

Najskôr mi prosím dovoľte stručné zhnutie vývoja autorského práva na území Slovenskej republiky po roku 1989.

V roku 1990 bol prijatý zákon č. 89/1990 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa dovtedy platný zákon č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon), ktorý reagoval

najmä na požiadavky nastolené novou orientáciou českej a slovenskej spoločnosti po nežnej revolúcii.¹

Najzásadnejšie zmeny, dotýkajúce sa práva duševného vlastníctva, sa uskutočnili hneď v roku 1990, keď bola prijatá novela autorského zákona, novela zákona o periodickej tlači a ostatných hromadných informačných prostriedkoch a nový zákon o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch; v roku 1997 bol prijatý nový autorský zákon, mnohými odborníkmi hodnotený ako veľmi problematický; a napokon v roku 2003 bol prijatý nový autorský zákon, ktorému odborná verejnosť vyčítala mnohé nedokonalosti.²

V roku 1997 bol prijatý zákon č. 383/1997 Z. z. Autorský zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa Colný zákon. Aj keď bol tento zákon nahradený zákonom prijatým v roku 2003, môžeme ho stále chápať, alebo považovať, za prameň platného práva, a to napríklad z dôvodu dĺžky trvania majetkových autorských práv. V súčasnosti je autorské právo, právne vzťahy autorov diel chránených právnymi predpismi upravujúcimi právo duševného vlastníctva, ako aj ochrana autorských diel, upravená v zákone č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom („ďalej aj ako „Autorský zákon“).

2. AKTUÁLNY PRÁVNÝ STAV AUTORSKÉHO PRÁVA

Autorský zákon platný na území Slovenskej republiky upravuje práva a povinnosti autorov autorských diel, pojem autorské dielo, osobnostné a majetkové práva, obmedzenia majetkových práv autora, licenčnú zmluvu, zákonné licencie, kolektívnu správu autorských práv a iné. Od roku 2003 prešiel niekoľkými zmenami a novelizáciami. Významnou novelou bola novela Autorského zákona z roku 2007, ktorá priniesla transpozíciu európskej smernice o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva.

Za hlavný cieľ smernice možno považovať snahu o odstránenie rozdielov pri vymáhaní práv duševného vlastníctva v právnych úpravách jednotlivých členských štátov Európskej únie a zosúladienie právnych úprav platných v členských štátoch Európskej únie, upravujúcich práva duševného vlastníctva. Lepšia vymožitelnosť práv

¹ ŠVIDROŇ, J.: Právnohistorické a právoteoretické základy práva duševného vlastníctva a jeho miesto v systéme slovenského práva. In ŠVIDROŇ, J., ADAMOVIČ, Z., NÁVRAT, M., ŠKREKO, A. (Ed. Švidroň, J.) Právo duševného vlastníctva v informačnej spoločnosti a v systéme práva. Bratislava: VEDA, 2009, str. 81

² ŠVIDROŇ, J.: Právo duševného vlastníctva. In LAZAR, J. a kol., Občianske právo hmotné, tretie doplnené a prepracované vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2006, str. 402-403

duševného vlastníctva má pomôcť aj pri obmedzovaní falšovania autorských diel a iného porušovania práv duševného vlastníctva. Táto novela sa dotkla aj občianskeho súdneho konania.

Vo svojom príspevku by som sa rada zamerala na niektoré z ustanovení Autorského zákona, ktoré sú odbornou verejnosťou hodnotené ako problematické, resp. prinášajú v reálnom živote a pri praktickom používaní rôzne nezrovnalosti. Právo duševného vlastníctva, resp. konkrétne Autorský zákon, miestami nestačí s dychom rýchleho a dynamického technického rozvoju, a nestačí do svojich ustanovení „pretaviť“ všetky zmeny potrebné na to, aby bol technický rozvoj odzrkadlený v ustanoveniach Autorského zákona.

3. LICENČNÁ ZMLUVA A JEJ NÁLEŽITOSTI

V oblasti zmluvného autorského práva, teda pri uzatváraní zmlúv v oblasti autorského práva, sa stretávame s licenčnou zmluvou a so zmluvou o vytvorení diela. Na základe licenčnej zmluvy udeľuje autor autorského diela súhlas na jeho použitie. V tejto súvislosti chcem pripomenúť, že v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ako „Obchodný zákonník“) je ako osobitný zmluvný typ upravená „licenčná zmluva na predmety priemyselného vlastníctva“. V tejto súvislosti by sa „licenčná zmluva“ mohla chápať aj ako všeobecnejší zmluvný typ, čo opätovne oživuje úvahy o potrebe racionalizácie zmluvného systému v našom súkromnom práve.³

Licenčná zmluva je v Autorskom zákone upravená v ustanoveniach § 40 a nasledujúcich. Licenčnou zmluvou udeľuje autor nadobúdateľovi súhlas na použitie diela. Tento súhlas nazývame aj „licenciou“. Podstatnými náležitosťami licenčnej zmluvy sú spôsob použitia diela, rozsah licencie, čas, na ktorý autor licenciu udeľuje, alebo spôsob jeho určenia a odmenu alebo spôsob jej určenia, ak sa autor s nadobúdateľom nedohodol na bezodplatnom poskytnutí licencie. V prípade, ak by licenčná zmluva neobsahovala tieto náležitosti, bola by absolútne neplatná.

V súlade s ustanoveniami Autorského zákona rovnako platí, že licenčná zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. A pri požiadavke písomnej formy licenčnej zmluvy by som sa rada pozastavila.

V súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, písomný úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Rovnako sa za písomnú formu považuje taký spôsob, ak je právny

³ ŠVIDROŇ, J.: Právo duševného vlastníctva. In LAZAR, J. a kol., Občianske právo hmotné, tretie doplnené a prepracované vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2006, str. 490

úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Pri šírení počítačových programov, resp. pri uzatváraní licenčných zmlúv, ktorými autor udeľuje súhlas na používanie počítačových programov sa v praxi, okrem iného, stretávame s metódou udeľovania súhlasu autora s používaním počítačového programu formou „shrink-wrap licencie“ alebo „click-wrap licencie“.

Autorské práva tvorcov programov sú základom ochrany pred neoprávneným používaním a šírením ich diel, pričom pri šírení počítačových programov sa často používa tzv. „shrink-wrap licencia“ alebo „click-wrap licencia“. V podstate ide o jednostranný dokument, ktorý určuje podmienky používania počítačového programu, počet staníc, na ktorých možno program užívať a podmienky získavania nových verzií programu a nároky z väd. Krabicový – balený počítačový program, alebo počítačový program, ktorý možno stiahnuť cez internet priamo z príslušného servera je obdobným tovarom, ktorý šíria predajcovia v obchodnej sieti.⁴

Krabicový, alebo škatuľový počítačový program je druh počítačového programu, ktorý sa distribuuje zabalený v škatuli spôsobom veľmi podobným distribúcii hmotných výrobkov. Škatuľa je obalená priesvitným obalom a na jej povrchu sa nachádza vytláčený obsah licenčnej zmluvy medzi výrobcom počítačového programu a nadobúdateľom škatuľového počítačového programu. Vnútri škatule sa nachádza pamäťový nosič, na ktorý zaznamenali predmetný počítačový program. Na nakopírovanie, t. j. inštaláciu takého počítačového programu do počítača používateľa, však treba mať zmluvnú licenciu, pretože inštalácia je vo svojej podstate použitie počítačového programu rozmnožením.⁵

Pri šírení počítačového programu je prakticky nezrealizovateľné podpisovať s každým užívateľom počítačového programu písomnú licenčnú zmluvu v súlade s ustanoveniami Autorského zákona. Dohoda o používaní programu je uvedená na obale počítačového programu a používateľ k nej pristupuje pretrhnutím obalu – v prípade, ak by mu podmienky používania počítačového programu uvedené v dohode nevyhovovali, môže nepoužitý počítačový program vrátiť (v tomto prípade hovoríme o tzv. „shrink-wrap licenci“). Pri „click-wrap

⁴ MORAVČÍKOVÁ, A.: Účinnosť jednostranného udelenia licencie podľa platného autorského zákona. Bratislava 2008. Bulletin slovenskej advokácie, 5/2008, str. 19

⁵ NÁVRAT, M.: Počítačový program, databáza a doménové meno v práve duševného vlastníctva. In ŠVIDROŇ, J., ADAMOVIČ, Z., NÁVRAT, M., ŠKREKO, A. (Ed. Švidroň, J.) Právo duševného vlastníctva v informačnej spoločnosti a v systéme práva. Bratislava: VEDA, 2009, str. 374

licencii“ má používateľ možnosť odsúhlasiť, resp. neodsúhlasiť podmienky licencie a to potvrdením príslušnej ikony – príkazu, na základe čoho mu bude následne umožnené počítačový program stiahnuť do jeho počítača.⁶

Úprava ustanovení týkajúcich sa licenčnej zmluvy v § 40 Autorského zákona je kogentná, to znamená, že nie je možné sa od nej odchýliť; v prípadoch, kedy nadobúdateľ licencie na používanie počítačového programu nemá licenčnú zmluvu uzatvorenú v písomnej podobe, ale spôsobom ako som uviedla vyššie (t.j. formou shrink-wrap licencie alebo click-wrap licencie), je otázne, či je táto licencia platná a účinná. Podmienka, aby bola licenčná zmluva uzatvorená písomne, teda v praxi prináša mnohé problémy.

Na porovnanie, v Českej republike bola v zhodnej úprave prijatá pružnejšia úprava v ustanovení § 46 a nasledujúcich zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorskom, o právach súvisiacich s právom autorským a o zmene niektorých zákonů (ďalej len ako "Český autorský zákon"); konkrétne, v ustanovení § 46 ods. 4 Českého autorského zákona, je uvedené, že „Smlouva vyžaduje písemnou formu, poskytuje-li se licence jako výhradní.“ Profesor Telec v komentári k tomuto ustanoveniu uvádza že autorský zákon vychádza zo všeobecnej súkromnoprávnej zásady neformálnosti právnych úkonov, ktorá ovláda a profiluje celé súkromné právo. To zodpovedá celkovej koncepcii smerujúcej k uvoľneniu zmluvného autorského práva a k zdôrazneniu zmluvnej slobody strán. Všeobecná povinnosť písomnej formy pre zmluvy o šírení diela podľa predchádzajúcej právnej úpravy bola v praxi pocitovaná ako nemiestna regulácia záväzkových vzťahov v autorskom práve, ktorá obmedzovala autora proti jeho vlastnej vôli a ktorá so sebou niesla nebezpečenstvo absolútnej neplatnosti prejavu vôle a s tým aj značnú právnu neistotu oblasti regulovanej autorským zákonom.⁷

Súčasná platná slovenská právna úprava Autorského zákona požaduje, aby bola licenčná zmluva uzatvorená v písomnej forme, inak je neplatná. Tak ako som uviedla, v praxi, a to nielen pri licenciách na počítačové programy, môže požiadavka písomnosti licenčnej zmluvy, prinášať rôzne problémy. Preto možno v súvislosti s Autorským zákonom považovať návrh skupiny poslancov, ktorý prináša zmenu v ustanoveniach týkajúcich sa náležitostí licenčnej zmluvy, za prelomový. Možno ho tiež pokladať, za predpokladu, že pripravovaná novela Autorského zákona vstúpi do platnosti, za akúsi križovatku v autorskom práve. V historickoprávnom kontexte však na porovnanie možno pripomenúť, že za účinnosti čs. autorského zákona

⁶ MORAVČÍKOVÁ, A.: Účinnosť jednostranného udelenia licencie podľa platného autorského zákona. Bratislava 2008. Bulletin slovenskej advokácie, 5/2008, str. 19-20

⁷ TELEC, I., TŮMA, P.: Autorský zákon. Komentář. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck 2007, str. 490

č. 35/1965 Zb. (ktorý v znení neskorších zmien platil v SR platil až do roku 1997) licenčná zmluva nepatrila medzi v zákone pomenované zmluvné typy, avšak vtedajšia zmluva o rozširovaní diela bola v podstate takej povahy a písomná forma sa pre ňu nevyžadovala bezvýhradne (boli prípustné výnimky pre oblasť periodickej tlače).

4. PRIPRAVOVANÁ ZMENA AUTORSKÉHO ZÁKONA

Nielen v tejto súvislosti, ale aj v súvislosti s tzv. verejnými licenciami chcem návrh skupiny poslancov na zmenu Autorského zákona aj bližšie uviesť. Do ustanovenia § 40 ods. 2 Autorského zákona, ktorý sa zaoberá formou licenčnej zmluvy a náležitosťami, ktoré má licenčná zmluva obsahovať, navrhujú doplniť, resp. zmeniť, nasledujúce odseky:

„ (2) Licenčná zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná; to neplatí v prípade nevýhradnej licenčnej zmluvy.

(3) Návrh na uzatvorenie licenčnej zmluvy môže smerovať aj voči neurčitému okruhu osôb.

(4) Vzhľadom na obsah návrhu, zavedenú prax alebo zvyklosti môže osoba, ktorá má v úmysle návrh prijať, vyjadriť súhlas s návrhom na uzatvorenie licenčnej zmluvy uskutočnením určitého úkonu bez vyznenia navrhovateľa tým, že sa podľa nej zachová, najmä že poskytne alebo prijme plnenie. V tomto prípade je prijatie návrhu účinné v okamihu uskutočnenia tohto úkonu.“

Ako je uvedené v dôvodovej správe k predloženému návrhu zmeny Autorského zákona, jeho predkladatelia sa inšpirujú súčasnou právnou úpravou ustanovenia § 46 Českého autorského zákona, ktorá sa v praxi ukázala ako vhodná na používanie verejných licencií.⁸

Rovnako navrhovatelia zmeny Autorského zákona v dôvodovej správe uvádzajú, že navrhujú vytvoriť výnimku týkajúcu sa písomnej formy licenčnej zmluvy, pre nevýhradné licenčné zmluvy, kam podľa názoru navrhovateľov zmeny Autorského zákona patria aj verejné licencie. To znamená, že nevýhradné licenčné zmluvy by v prípade, ak by boli uzatvorené inak ako písomnej forme, neboli neplatné, resp. boli by platné.

Ako uvádzajú navrhovatelia zmeny Autorského zákona v dôvodovej správe, tento návrh novely zákona obsahuje legislatívne zmeny Autorského zákona. Navrhované úpravy sledujú jediný cieľ - umožnenie používania tzv. verejných licencií (public licenses). Verejné licencie sa týkajú všetkých druhov autorských diel a sú v prostredí informačných technológií (IT), najmä pri sprostredkovaní informácií v sieti internet, vo svete široko rozšírené. Na Slovensku sa

⁸ <http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3853>, stav ku dňu 5. 11. 2011

v praxi bežne využívajú, a to napriek nekompatibilitate viacerých ich prvkoch s existujúcou právnou úpravou. Medzi štandardné verejné licencie patria najmä licencie odvodené zo schémy Creative Commons, GNU licencia GPL, BSD licencia a licencie EUPL.⁹

V ods. (3) a (4) navrhujú predkladatelia návrhu zmeny Autorského zákona úpravu zodpovedajúcu zneniu ustanovení v Českom autorskom zákone pri ponechaní obojstrannej flexibility zmluvných strán, kedy by nadobúdateľ licencie mohol byť tiež prijímateľom alebo naopak navrhovateľom zmluvy; pričom obe tieto situácie sú v súčasnosti bežné, napr. pri využívaní služieb siete cez internet.¹⁰

Prejav vôle urobený podľa navrhovaného odseku (3) má byť podkladaný za neodvolateľný, t.j. taký, ktorého dôsledky trvajú maximálnu prípustnú dobu (spravidla do doby uplynutia majetkových práv autora) alebo po dobu v ňom uvedenú. Ak nie je v návrhu výslovne uvedené inak, v prípade jeho zmeny je tento považovaný za iný (nový) prejav vôle, ktorý nezasahuje do trvania a platnosti pôvodného návrhu.¹¹

Ďalším návrhom, ktorý je súčasťou návrhu zmeny Autorského zákona je zmena ustanovenia § 41 ods. 2 Autorského zákona.

„(2) Autor nemôže udeliť nadobúdateľovi licenciu na spôsob použitia diela, ktorý nie je v čase uzavretia licenčnej zmluvy známy; to neplatí v prípade bezodplatnej licenčnej zmluvy.“

V tomto prípade by prišlo k prielomu zásady, ktoré platí v súlade s doterajšou právnou úpravou; na základe návrhu zmeny Autorského zákona by bolo možné dohodnúť spôsob použitia diela oveľa širším spôsobom, ako tomu bolo doteraz. Otázkou, podľa môjho názoru ostáva, ako si zmluvné strany v licenčnej zmluve nadefinujú spôsob použitia diela tak, aby v budúcnosti nevznikli prípadné súdne spory týkajúce sa skutočnosti, či je alebo nie je autorské dielo používané v súlade s licenčnou zmluvou.

Predkladatelia návrhu zmeny Autorského zákona v dôvodovej správe k návrhu zmeny v Autorskom zákone uvádzajú, že neplatnosť vzdania sa práv, ktoré môžu ešte iba vzniknúť, je všeobecne akceptovaná právna zásada, ktorej cieľom je ochrana záujmov autora, a to predovšetkým záujmov ekonomických. V niektorých situáciách je však prioritnejším autorovým záujmom umožniť používanie jeho diela v čo najširšej miere, a to aj vtedy, ak udelenie novej licencie v prípade

⁹ <http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3853>, stav ku dňu 5. 11. 2011

¹⁰ <http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3853>, stav ku dňu 5. 11. 2011

¹¹ <http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3853>, stav ku dňu 5. 11. 2011

vzniku nového spôsobu použitia diela je nemožné, alebo neúnosne náročné. Tak je tomu spravidla aj pri použití verejných licencií vzhľadom na často používaný konkludentný spôsobom uzatvárania licenčnej zmluvy, dlhé časové trvanie platnosti návrhu na uzavretie zmluvy a vzhľadom na možnosť nadobúdateľ poskytovať licenciu ďalej tretím stranám. V takýchto situáciách považujú predkladatelia návrhu zmeny Autorského zákona za vhodné vytvoriť autorovi možnosť udeliť súhlas aj na neznáme spôsoby použitia diela.¹²

Neznámym spôsobom použitia diela je taká forma použitia diela, ktorá nie je v dobe zavretia licenčnej zmluvy objektívne, najmä z technologického hľadiska známa a nemôže byť teda obsahom prejavu vôle strán. Podľa nemeckej súdnej praxe je potrebné "známy spôsob použitia diela" posudzovať zásadne nie len podľa technologickej uskutočniteľnosti takého použitia, ale tiež s ohľadom na jeho hospodársky význam a využiteľnosť. Čas, v ktorom sa spôsob stane známym, však nemusí nutne byť až okamžik skutočného dosiahnutia hospodárskej významnosti tohto spôsobu použitia. Môže ním byť aj okamžik, kedy sa prvé konkrétne prognózy o možnosti dielo takýmto spôsobom využívať stali známymi. Nie je dokonca vylúčená ani platnosť dojednania, ktorá obsahuje prvky špekulácie v kontextu novo sa objavujúceho hospodársky nezávislého spôsobu použitia diela. Podmienkou platnosti takéhoto špekulatívneho dojednania je však presné označenie tohto spôsobu použitia a výslovné dojednanie o tomto spôsobe použitia tak, aby jasne spadal do rozsahu poskytnutej licencie.¹³

Otázkou ostáva, akým spôsobom si budú zmluvné strany upravovať spôsob použitia diela v praxi, v prípade, ak bude táto navrhovaná zmena ustanovenia týkajúce sa použitia diela prijatá.

Rovnako je v návrhu zmeny Autorského zákona navrhovaná úprava ustanovenia § 44 ods. 2 Autorského zákona, týkajúceho sa možnosti postúpenia licencie, pričom nový návrh tohto ustanovenia znie:

„(2) Nadobúdateľ môže licenciu zmluvou postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom autora; to neplatí ak licenčná zmluva nie je uzavretá v písomnej forme. Ak nie je dohodnuté inak, o postúpení licencie a o osobe postupníka je postupujúci povinný informovať autora bez zbytočného odkladu a súhlas autora sa nevyžaduje na predaj podniku, ktorého súčasťou je licencia; to isté platí pre samostatnú organizačnú zložku podniku, ktorého súčasťou je licencia.“

¹² <http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3853>, stav ku dňu 5. 11. 2011

¹³ TELEČ, I., TŮMA, P.: Autorský zákon. Komentár. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck 2007, str. 489

Na základe tejto navrhovanej úpravy nebude potrebné, aby nadobúdateľ licencie, v prípade ak licenčná zmluva nebola uzatvorená v písomnej forme, žiadal autora diela o súhlas s postúpením licencie, ktorý by bol inak potrebný na postúpenie licencie.

Aj táto navrhovaná úprava je značným odklonom od aktuálnej úpravy uvedenej v Autorskom zákone. V Českom autorskom zákone je uvedené, že bez ohľadu na písomnosť licencie, je nadobúdateľ oprávnený postúpiť licenciu len s písomným súhlasom autora. Súhlas autora môže byť uvedený v licenčnej zmluve alebo v samostatnej listine. V súlade s Českým autorským zákonom a zatiaľ aj v súlade s Autorským zákonom platí, že poskytnutie "sublicencie" bez súhlasu autora je absolútne neplatným právnym úkonom, pretože svojim obsahom odporuje zákonu (ustanovenie § 39 Českého Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka).¹⁴

5. ZÁVER

Na záver by som rada skonštatovala, že podľa môjho názoru môžeme návrh na zmenu Autorského zákona hodnotiť pozitívne, a môže byť akýmsi dobrým znamením možných prichádzajúcich zmien, ktoré by Autorský zákon prispôbili podmienkam a potrebám vývoja spoločnosti. Otázkou ostáva, či niektoré z týchto pripravovaných zmien nie je potrebné dôslednejšie, na odbornej úrovni, prediskutovať a zvážiť klady a zápory, ktoré môže do praxe priniesť.

Literature:

- Telec, I., Tůma, P.: Autorský zákon. Komentář., Praha: C. H. Beck, 2007, 971 str., ISBN 978-80-7179-608-4
- MORAVČÍKOVÁ, A.: Účinnosť jednostranného udelenia licencie podľa platného autorského zákona. Bratislava 2008. In Bulletin slovenskej advokácie, 5/2008, str. 44, ISBN 1335-1079
- ŠVIDROŇ, J.: Právohistorické a právoteoretické základy práva duševného vlastníctva a jeho miesto v systéme slovenského práva. In ŠVIDROŇ, J., ADAMOVÁ, Z., NÁVRAT, M., ŠKREKO, A. (Ed. Švidroň, J.) Právo duševného vlastníctva v informačnej spoločnosti a v systéme práva. Bratislava: VEDA, 2009, str. 675, ISBN 978-80-224-1033-5
- ŠVIDROŇ, J.: Právo duševného vlastníctva. In LAZAR, J. a kol., Občianske právo hmotné, tretie doplnené a prepracované vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2006, str. 598, ISBN 80-8078-084-6
- NÁVRAT, M.: Počítačový program, databáza a doménové meno v práve duševného vlastníctva. In ŠVIDROŇ, J., ADAMOVÁ, Z., NÁVRAT, M., ŠKREKO, A. (Ed. Švidroň, J.) Právo duševného

¹⁴ TELEC, I., TŮMA, P.: Autorský zákon. Komentář. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck 2007, str. 503

vlastníctva v informačnej spoločnosti a v systéme práva. Bratislava:
VEDA, 2009, str. 675, ISBN 978-80-224-1033-5

- Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Autorský zákon, dostupné z:
<http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3853>, stav ku dňu 5. 11. 2011
- Dôvodová správa k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Autorský zákon, dostupné z:
<http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3853>, stav ku dňu 5. 11. 2011

Contact – email
sisalattova@gmail.com